

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

30. Mallingcrotius constantiam simulat. Sed clam Monasterio egressus.
Coloniam abit. Ejus Scriab capitur & Ahusiam ducitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

æque commenti istius falsitas pateſcat, atq; perſimiles in poſterum contra auctoritatem ſuperiorum (quos divina, humanaq; iura mordacibus linguis impunè proſcindi vetent) ab inquietis ſuſurronibus & factioſorum calamis naſcentes impoſtura, falſiq; rumores, ante omnia vero ſeditionis cuiuſque fomenta ſtudioſius caveantur; ſubnexos ab Eminentiffimo Cardinale Chinetto, ceu dele-Sublatã gato hæc in cauſâ à Sanctitate ſua brachij Commiſſario, decretos, expeditosque ci-ſecularis tationis & inhibitionis proceſſus per ſo-impura- litam locis congruis affixionem ad cu- tionem juscunq; notitiam publicari. Eâ tamen docet.

Romanorum proceſſuum intimatio nec finem antè, nec fidem invenit, donec ipſe tandem Nunciuſ repetita toties Principis dicta, edictaque, datis ad Senatum litteris confirmaret.

Immotus adhæc, lætòque ut ante vultu 30. Mallingrotius; quippe per eos dies, Mal- cum quotidiana curarum, tædiorumq; in-lingro- crementa oggerent amici, auditus dicere, tius con- animum ſibi eſſe, uti hæctenus nec labo-ſtantiam ribus nec adverſis unquam fractum, ita ſimulat. neque perſonarum eâ, rerumque adverſan- tium multitudine frangendum. Credebant aliqui non conſtantiam illam, ſed curam eſſe, mœrorem adumbratâ lætitiâ conve- landi, quo æmulorum ſaltem oculos cu-

N

pito

1654. *Sed clam* pito mœrentis aspectu fraudaret. At pau-
Monas- cis diebus post, quod exitum ipse prorsus
sterio e- indeclinabilem, nonnullique Senatorum ex
gressus. ejus morâ præviderent inevitabiles Urbis
 calamitates, discedere persuasus est; testa-
 tusque malle se absentem, quamcunque
 fortunam experiri, quam vel minimâ in
 re præsentiam suam obesse civitati adeo
 sui studiosæ; sub dubiam vesperi lucem
 Monasterio clam egressus *Hammonam*,
 Urbem *Marce* principem, unius noctis
 itinere devectus est. Undè rectâ Colo-
 niâ *abibit.* niâ perrexit, sparsâ in plures famâ, quasi
 propediem rediturus.

Ejus
scriba
capitur.

Haud ita feliciter evasit *Aschebrockius*,
 ejus scriba. Hic enim pridie quam erat
 discessurus à quodam Principis equite ro-
 gatus, scirétne occasionem, quâ litterarum
 fasciculus Decano commodiùs tradi posset,
 nullius mali suspicax, opportunitissimam
 quidem, ait, cras ipse ego Coloniam co-
 gito, si quid habes, meæ id fidei com-
 mitte, neque enim certius posse destinari.
 Laudat opportunitatem eques, sibi que de
 eâ gratulatur. *Aschebrockius* postridie
 inter faustas multorum apprecationes abire
 sui securus: at vix suburbanam agri pla-
 nitiem (*spiritum* dicunt) attigerat, illic
 circumstat equitum agmen, jubetque im-
 provisò gradum sistere, seseque Principis
 jussu dedere captivum. Indè in *Abusa-*
num carcerem trahunt. Isthic actus qui-
 dem

dem injuriarū reus, at non multò post, Principe Monasterium ingresso, ex generali noxarum condonatione, & ipse dimissus fuit.

Profecto jam ad Ubios *Mallingcrotio* modica urbis conversio secuta est. Famosis iterum carminibus, contumeliis ac diceriis passim certabatur. Hi carcerem criminabantur *Aschebrockij*, hominis ut agebant, innocentis, & justò atrocioris. Alij, in administratione provinciæ ferri Principem impotentius æquò, adversus subditos, eorumque jura; longè intentius exercere politicas dominandi curas, & sumptuosiorum aliã aulam, quam insulatum Præfullem addeceret. Nonnulli exaggerare tributorum onera, quæ patriis legibus adversa potestatem saperent omnium retrò Principum; Commoveri eã indignitate meritò se, ad quos privilegio Comitiorum pertineret hujusmodi cura. Illam solùm Principis, Capitalarium & adherentis Nobilitatis mentem videri, ut liberi cives, non secus ac in pagis, villisque servi & agrestes par jugum ferant. Quod si eam agendi viam, quam jam pridem inière, porrò continuent, haud dubie adacturos esse Civitatem atque universam patriam, ut quemcunque rerum statum, quam præsentem malint, in cujus demùm potestatem adigantur. Nec defuere, qui docebant ea, quæ Nonis Octobribus contigerant, esse prædicatione quadam, quam

31.
Criminationes plebs.